

Chương 588: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (3) - Tầm Hầm Bí Mật

(Số từ: 2913)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:42 PM 17/10/2023

"Đã tìm được hết xác chết chưa?"

"Vâng, chúng hiện đang được chuyển đến trụ sở của Thánh Hiệp sĩ."

Ellen im lặng quan sát bên trong nhà thờ bị cháy.

Không có thi thể nào được tìm thấy tại hiện trường. Rõ ràng là việc thu hồi các xác chết một cách nhanh chóng là rất quan trọng, vì các phần của nhà thờ đã sụp đổ.

Ludwig nhìn quanh bên trong nhà thờ với vẻ mặt nghiêm nghị.

Ellen cũng kiểm tra khu bảo tồn bị cháy của nhà thờ.

'Khả năng bị cướp tấn công là rất cao.'

Nhà thờ đủ nhỏ để dân thường có thể đột kích dễ dàng và các linh mục có thể bị giết.

Bắt được thủ phạm sẽ khó khăn, nhưng khả năng có điều gì khác ẩn sau vụ việc này đã tăng lên.

"Tình huống hỏa hoạn thế nào?"

"Người ta cho rằng hoả hoạn xảy ra sau khi tất cả các linh mục bị giết. Và có vẻ như những người đến xem đám cháy đã vào nhà thờ và lấy trộm đồ."

"Vậy là họ đã cướp bóc sau khi nhìn thấy đám cháy?"

"Vâng. Có nhiều nhân chứng. Họ đã cố gắng xông vào ngay khi nhìn thấy đám cháy."

"Tôi hiểu rồi..."

Lúc đó, cả Ludwig và Ellen đều nhú mào.

Như Louise đã nói, các sự kiện đều có trật tự.

Tuy nhiên, hoả hoạn không phải là cuối cùng. Cướp bóc có thể là hành động cuối cùng.

"Cho nên, bọn chúng không phải phóng hỏa liền cướp, mà là nhìn thấy lửa liền cướp sao?"

"Đúng vậy..."

Điều đó thường không xảy ra, nhưng từng đồng xu và bữa ăn đều rất quan trọng trong tình huống này.

—Nhà thờ bị cháy.

Những người đang xem đám cháy đã cố gắng cướp bóc, hy vọng có được thứ gì đó có giá trị hoặc thậm chí là thức ăn từ bên trong.

Giả định của họ rằng đốt phá là hành động cuối cùng là sai. Đó là một suy nghĩ không tính đến sự tuyệt vọng của người dân.

Cướp bóc là hành động cuối cùng.

Và những kẻ cướp bóc không phải là những kẻ giết người mà chỉ là những người đứng xem.

Chúng xông vào hiện trường vụ cháy để trộm.

Tất nhiên, cũng có khả năng những kẻ giết người đã cướp bóc và phóng hỏa, sau đó những kẻ đứng xem đã lấy trộm những gì còn lại.

'Nếu hoả hoạn là đầu tiên, các linh mục sẽ trốn thoát khỏi nhà thờ trước khi bị ngọn lửa nhấn chìm. Hoả hoạn đã xảy ra sau vụ giết người. Cướp bóc đã được thực hiện bởi những người xem.'

'Mệnh lệnh là: giết các linh mục, phóng hoả, và sau đó cướp bóc.'

'Sau đó, có khả năng là những kẻ giết người đã giết các linh mục và phóng hỏa. Tuy nhiên, chúng ta vẫn chưa biết động cơ của chúng.'

'Ít nhất thì những kẻ cướp bóc mà Ludwig nhìn thấy không phải là những kẻ giết người. Chúng là những tên trộm vặt.'

'Nhưng bây giờ mình biết một điều.'

Sau khi sắp xếp lại suy nghĩ của mình, Ellen nhìn người hiệp sĩ bồn chồn.

"Có bất kỳ cơ hội bắt được thủ phạm trong trường hợp này không?"

"...Tôi chưa thể đưa ra câu trả lời chắc chắn cho cô."

Trước câu hỏi của Ellen, hiệp sĩ do dự và chỉ đưa ra câu trả lời đó.

Nếu đây thực sự là một hành động của một đám đông trở thành kẻ cướp, bất kể Rowan có phải là một nữ tư tế thực sự hay không, thì Ludwig và Ellen sẽ không có cơ hội để khám phá thêm thông tin ngay cả khi họ có tham gia nhiều hơn.

Cho dù họ có tìm kiếm cũng chỉ bắt được một vài tên trộm vặt, và họ có thể không phải là kẻ đã giết các linh mục.

'Mặc dù có khả năng những cuộc tàn sát thường dân bởi các Thánh Hiệp sĩ được sử dụng như một cái cớ, nhưng khả năng các Thánh Hiệp sĩ thực hiện một hành động như vậy trong một tình huống mà họ đã không được coi trọng là rất thấp...'

Ellen cân nhắc.

Đó hoàn toàn không phải là một điều tốt, nhưng nếu cô nói rằng sự việc đúng như bề ngoài, Ludwig sẽ lùi bước.

Những tên côn đồ đã tấn công nhà thờ và phóng hỏa.

Thủ phạm là một thường dân, và Rowan, với khả năng chiến đấu dưới trung bình của mình, đã bị giết một cách không thương tiếc khi đối mặt với lưỡi kiếm chém, không thể tự cứu mình chỉ bằng sức mạnh hồi phục.

Cho dù vai trò thực sự của Rowan là gián điệp hay cái gì khác, không có lý do gì để Ludwig tìm ra.

"Anh hùng, xin hãy giao chuyện này cho chúng tôi..."

Tuy nhiên, Ellen nhận thức được sự hiện diện của hiệp sĩ bên cạnh cô, người luôn cố gắng đuổi cô đi.

Giống như một tên trộm với lương tâm cắn rứt, hiệp sĩ dường như rất khó chịu về việc Ellen có mặt ở nơi này.

Sự khó chịu của hiệp sĩ đã ngăn cản Ellen rời đi.

'Họ đã thu hồi tất cả các thi thể...'

Không phải là vô lý khi nhanh chóng di chuyển các xác chết, vì chúng có thể bị chôn vùi dưới các tòa nhà sụp đổ nếu để lại hiện trường.

Nhưng toàn bộ tòa nhà đã không bị đốt cháy, cũng không bị sụp đổ hoàn toàn.

Ellen xem xét bức tường của tòa nhà chưa cháy.

'Vết máu...'

Cô xác nhận sự hiện diện của các vết máu ở khu vực mà cô cho rằng đã có thi thể.

Ellen tưởng tượng hiện trường án mạng sẽ như thế nào. Nạn nhân bị giết khi đang dựa lưng vào tường.

'Máu văng tung toé trên tường, và một lượng lớn máu trên sàn nhà... Chắc hẳn họ đã chết ngay tại đây.'

'Vũ khí được sử dụng là một thanh gươm, có thể là một thanh kiếm...'

'Hướng của vết máu bắn lên trên bên phải, có nghĩa là đòn tấn công đến từ trái sang phải theo chuyển động đi lên...'

'Không cắt xuống mà hướng lên, đó không phải là cách hiệu quả nhất để dồn lực vào nó.'

'Dựa vào lượng máu, đó không phải là một vết cắt đơn giản, mà là một vết thương đứt lìa. Xương đã bị cắt cùng với nó. Nếu không, sẽ không có nhiều máu như vậy.'

'Một thường dân thậm chí không biết cách xử lý vũ khí đúng cách không thể cắt đứt xương của ai đó trong một lần ...'

'Tuyệt đối không.'

Ellen kiểm tra kỹ lưỡng bức tường vấy máu.

'Trong số những kẻ tấn công, chắc chắn phải có ai đó có khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].'

Nhìn vào bằng chứng, Ellen suy luận về hoàn cảnh của cuộc tàn sát, điều mà sức mạnh bình thường của một người bình thường là không thể.

Cô không biết liệu các hiệp sĩ đã không tìm ra bất kỳ manh mối nào, hay nếu họ biết nhưng chọn cách im lặng.

Không rõ liệu Ellen bị giữ bí mật chỉ vì cô ấy là người ngoài cuộc, vì tiết lộ thông tin sẽ gây bất lợi, hay vì họ thực sự không biết về bằng chứng ngay trước mắt họ.

“Cậu có nhận ra bất cứ điều gì không?”

Khi Ellen trầm ngâm suy nghĩ, Ludwig nhẹ nhàng hỏi.

"Không thật sự lắm."

Do có những con mắt cảnh giác bên cạnh, Ellen đã chọn không chia sẻ những gì cô đã khám phá ra.

Ellen cũng kiểm tra các khu vực khác ngoài nhà nguyện.

Nhà thờ không còn nguyên vẹn; một số nơi đã bị hủy hoại.

Khu vực phía sau nhà thờ, bên ngoài nhà nguyện, đã bị sập hoàn toàn, bao gồm các phòng nơi các linh mục ở và nhà bếp. Những cơn gió lạnh thổi qua mái nhà để ngỏ, và tuyết đã chất thành một lớp trắng tinh khôi.

"Anh hùng, có thể có nhiều vụ sập đổ hơn."

"Tốt rồi."

Không thể nói những gì nằm bên dưới đồng đồ nát đã rơi xuống từ mái nhà.

"Có thể có thêm thi thể của những người khác được chôn vùi trong đó? Tình hình tìm kiếm như thế nào?"

"À... Chúng tôi đã vớt được tất cả các thi thể rồi. Vụ sập ở bên này xảy ra vào buổi sáng."

"Tôi hiểu rồi."

Nhìn vào khung xoắn của mái nhà bị sập, Ellen có thể nói rằng lời cảnh báo của hiệp sĩ về khả năng sập đổ tiếp theo là đúng. Với việc tuyết tiếp tục chất đống, nhà thờ có thể sập đổ dưới sức nặng.

Ellen chắc chắn rằng tuyên bố của hiệp sĩ về một cuộc tấn công của bọn cướp là một lời nói dối hoặc hoàn toàn không biết gì về sự thật.

Giả định rằng họ không thể chống lại dân thường có vũ trang là sai. Những kẻ tấn công chắc hẳn không phải là thường dân.

Chuỗi sự kiện là giết người, phóng hoả và cướp bóc.

Phỏng đoán của Ellen là thủ phạm ở giai đoạn giết người không phải là kẻ cướp.

Vậy tại sao?

Động cơ của những kẻ tấn công khi tấn công nơi này là gì?

Rõ ràng, phải có một số ý nghĩa đối với vị trí này.

Nhưng ngôi nhà thờ không quá lớn này có ý nghĩa và giá trị gì? Dù bị thiêu rụi nhưng Ellen không tìm thấy thứ gì có giá trị lớn trong nhà thờ.

Nếu cuộc tấn công không chỉ đơn giản là công việc của những tên cướp bị cơn thịnh nộ thiêu đốt, thì phải có lý do. Một nguyên nhân và cơ sở hợp lý.

Tuy nhiên, các hiệp sĩ dường như đang cố tình che giấu thông tin.

Tất cả các xác chết đã được thu hồi, vì vậy bất kỳ manh mối có ý nghĩa nào mà Ellen có thể tìm thấy, ngoài những vết máu trên tường, có khả năng đã bị tiêu hủy.

Ellen nhớ lại những gì Louise đã nói.

Ba giai đoạn của sự việc.

—Giết người, phóng hoả và cướp bóc.

Giết người là người đầu tiên, và chắc chắn rằng chúng không phải là thường dân. Mục tiêu ban đầu có lẽ không phải là cướp bóc, mà là giết chết các linh mục.

Cướp bóc là hành động cuối cùng, và những người đứng xem hiện trường vụ cháy chỉ đơn thuần bị biến thành những kẻ cướp bóc. Sau đó, những kẻ cướp bóc không liên quan đến cốt lõi thực sự của vụ việc.

Louise đã gợi ý rằng ba sự kiện có thể được thực hiện bởi các cá nhân khác nhau.

Đây không phải là một trường hợp đơn giản của những người tức giận gây ra hỗn loạn.

Cướp bóc là chuyện thường xảy ra vì một số vật phẩm có giá trị có thể quá quý để đốt trong lửa. Vì vậy, vụ cướp bóc là ngẫu nhiên, và cốt lõi của vụ việc là giết người.

Tại sao nhà thờ bị tấn công?

Phải có một lý do chính đáng.

Phải có một cái gì đó nhiều hơn đáp ứng mắt.

—Giai đoạn thứ hai là phóng hoả.

Tại sao phóng hoả là cần thiết?

Nó hẳn là cần thiết là tốt.

Tại sao phóng hoả là cần thiết?

Kết quả của vụ phóng hoả.

Ellen nhìn ngôi nhà thờ đang sụp đổ.

Chúng có cần phải tiêu huỷ một cái gì đó?

Hoặc, chúng có cần phải gây ra sự sụp đổ?

Thật khó để nói.

Ellen chắc chắn một điều.

Nhà thờ này chắc chắn không phải là một nhà thờ bình thường.

"Nhà thờ này để làm gì?" Ellen hỏi.

Người hiệp sĩ nghiêng đầu như thể anh không hiểu câu hỏi của cô.

"Xin lỗi? Đây là nhà thờ của Towan, dành riêng cho Nữ Thần Thanh Khiết, Towan."

"..."

Không thể biết hiệp sĩ thực sự không biết hay chỉ giả vờ không biết.

Ellen nhìn quanh.

"Ellen."

Và rồi, Ludwig im lặng trước đó gọi Ellen.

"Hửm?"

"Nó...có mùi không?"

Trước lời nói của Ludwig, Ellen im lặng một lúc.

Chắc chắn có một *mùi* đáng ngờ.

Cô không thể biết liệu các hiệp sĩ đang che giấu sự thật mặc dù họ biết điều đó hay liệu họ đang cố đuổi Ellen đi vì điều đó thực sự nguy hiểm.

Ellen biết Ludwig không tự tin khi sử dụng cái đầu của mình, nhưng ngay cả Ludwig cũng cảm thấy đáng ngờ.

Bất cứ ai cũng có thể thấy rằng cảnh tượng đáng ngờ.

KHÔNG.

Một mùi?

Ellen nhìn Ludwig.

Cảnh tượng Ludwig ngoáy mũi.

Ludwig không cảm thấy *mùi* đáng ngờ; anh thực sự đã ngửi thấy mùi gì đó.

"..."

Đúng như dự đoán, tên ngốc này đã hiểu đúng nghĩa đen cụm từ "*ngửi thấy mùi tanh*".

Thật vậy, có một mùi thực sự. Mùi khét lẹt không thể chịu nổi tại hiện trường vụ cháy, và Ellen đang cố gắng hết sức để hít thở ít nhất có thể.

"Mùi gì vậy?"

"Đó là... mùi hôi..."

Một mùi hôi.

Mùi khét rất đáng chú ý, nhưng mùi hôi thôi dường như không đúng chỗ.

Mùi khét lẹt của hoả hoạn tràn ngập xung quanh.

Nhưng xen lẫn trong đó, có một cái gì đó khác.

Tinh tế nhưng không thể phủ nhận hiện tại.

Một mùi hôi xâm nhập lỗ mũi của họ.

Để được chính xác,

"Nó có mùi như phân."

"Thật sự...?"

Mùi phân và nước tiểu hay nói cách khác là mùi của chất thải.

"Còn có mùi máu lẫn vào."

Một mùi máu hăng có thể được phát hiện từ đâu đó.

Đó có thể là mùi phát ra từ hài cốt của người chết, nhưng mùi mà Ludwig và Ellen phát hiện không phải là mùi của một cảnh tượng điển hình.

Đó là một mùi hương rất mạnh.

Nó không bị ngọn lửa cuốn đi hay chôn vùi; nó chắc chắn là một mùi đang bốc ra từ đâu đó.

Ludwig không thể không tập trung vào mùi hương đó.

Mùi của chất thải và máu.

Đó là mùi mà họ đã trải qua quá nhiều lần trong vô số chiến trường.

Một mùi hương quá quen thuộc với Ellen và Ludwig.

Và nguồn gốc của mùi đó.

Ellen xắn tay áo lên.

"Ludwig."

"Vâng?"

"Giúp tôi dọn dẹp đồng đồ nát."

"À, chắc rồi! Hiểu rồi!"

"Ừm, Anh hùng...!"

Một hiệp sĩ, người dường như kiên quyết không giúp đỡ, đã chặn đường của Ellen.

"Nếu thêm một phát ngôn vô dụng nữa, và..."

Ellen vén áo choàng lên, dùng đầu ngón tay gõ nhẹ vào thanh kiếm đeo bên hông.

Cô chỉ vào Ánh Nguyệt Kiếm, Thánh Kiếm Hư Không Lament.

"Anh đang ở trong một tầm rất tốt với tôi đây."

Sự kiên nhẫn của Ellen đã cạn kiệt.

Các hiệp sĩ, những người đang canh gác xung quanh họ, ngày càng trở nên lo lắng khi Ellen và Ludwig bất ngờ bắt đầu dọn dẹp đồng đồ nát của tòa nhà bị sập.

May mắn thay, các bức tường bên ngoài của tòa nhà vẫn còn nguyên vẹn, ngăn không cho bất kỳ ai bên ngoài nhìn thấy Ellen và Ludwig khi họ dọn dẹp đồng đồ nát.

Dọn tuyết chất đông và đông đá lớn bằng một ngôi nhà là nhiệm vụ đơn giản đối với Ludwig và Ellen.

Sau khi chỉ nhắc được vài viên đá, cả Ellen và Ludwig đều chắc chắn.

Mùi hăng của máu và chất thải ngày càng nồng nặc hơn từ bên trong.

Có một cái gì đó dưới đông đồ nát.

Những người khác theo dõi hành động của Ellen và Ludwig, nhưng không có hiệp sĩ táo bạo nào cố gắng ngăn cản họ.

Không thể khuyên can họ hay đề nghị giúp đỡ, các hiệp sĩ chỉ có thể nhìn Ellen dọn dẹp đông đồ nát.

Sau một thời gian dọn dẹp đông đồ nát,

"Có một khu vực dưới lòng đất."

"...Thực vậy."

Không gian đã bị ẩn dưới đông đồ nát của tòa nhà bị sập.

Trong đó, Ellen và Ludwig có thể nhìn thấy cầu thang dẫn xuống lòng đất.

Và không thể nhầm được, mùi của chất thải và máu đang chảy ra từ những bậc thang dưới lòng đất.

Ellen nhìn chăm chăm vào những hiệp sĩ mặt tái nhợt.

"Đừng đi theo chúng tôi, đừng đi đâu cả, hãy đợi ở đây."

Đó là một lời cảnh báo nghiêm khắc cho những kẻ đã cố lừa dối cô, ngụ ý rằng họ nên chuẩn bị sẵn sàng cho bất cứ điều gì cô có thể phát hiện ra.

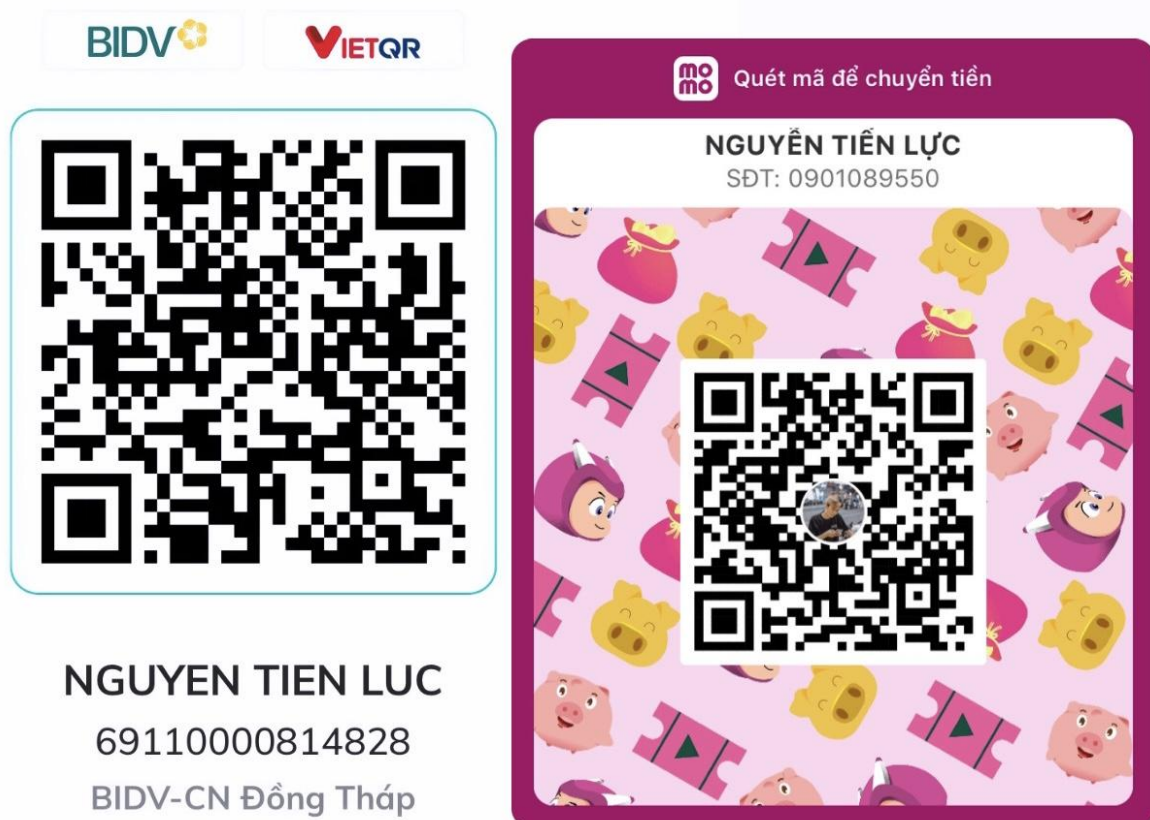
"Đi nào."

"Được."

Ellen dẫn đầu, Ludwig theo sát phía sau.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading